

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAB. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

АБОНАМЕНТ: 10 броя 4-50 лв., 20 броя 9 лв.,
40 броя 18 лв. Един брой 50 ст. Двоен — 1 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 6 Септември № 28
Варна. Adresse: Sch. Dikidjef, 6 Septemberstr. 28 Warna

Празника на революцията.

Другари работници,

Наближава Великият пролетарски ден — 1 май. На 1 май онуждените и отрудените пролетарски маси в целия свет ще трябва да се народят под нурпурното знаме на освободителния комунизъм, под знамето на революцията.

Пролетарията в този ден трябва да манифестира своята готовност за решителна борба с световната буржуазия, за унищожаването на нейното кърнаво господство.

Пролетарията трябва решително да се изправи на 1 май пред крвожадният молах — капитализма, който с своите противоречия носи адски мъки за него и като отрече неговото съществуване, да прояви готовност за гражданска война, за революция.

Никакви шикалкавания, никакви конференции за „единен фронт“ и за „възстановяване икономическото състояние на света“! Ето следователно, каква е задачата, която поставя за разрешение на 1 май свесветския пролетариат.

Разрешаването на тази задача се полага на пролетарията, владетел на съществуващата днес в света политико-икономическа ситуация.

А каква е тази ситуация? — напълно спиране на производството без каква и да е надежда и перспектива за възстановяването му.

Непоносима, скъпостял голяма безработица, безмилостна експлоатация на работническата класа, непоносима и лежача изключително върху плещите на работническата класа данъчна система за изплащане на големите неизплатени парични задължения, оставени в наследство от безумната империалистическа война.

Е добре работници — можете ли и трябва ли вие да вложите друго съдържание на 1 май, освен РЕВОЛЮЦИЯТА?

Можете ли вие да се народите под бледото знаме на лже-социалистите и лжекомунистите за „парче хляб“, „по-голема работна заплата“, за „запазване на 8 часовия работен ден“, „национално освобождение на поробените народи“, „мир в света“ и др. подобни реформи, с които исканията влизат пред работниците от целия свят и московските съветски бюрократи — вождове на III интернационал?

Инали работник с здрав ум, който да мисли искрено, че днес може работническата класа да се спаси от гнеба на капитала чрез реформи? Може ли работник с чиста съвест да мисли, че властовите противоречия днес могат да имат допирни точки?

О, не другари! — който мисли така, той горчиво се мами, той

върви гибелно срещу движението на колелото на историята, той спира революцията, която крещи и зове духовете на безсмъртните революционери, Роза Люксембург, К. Либкнехт и хиляди безимени герои-пролетарии, за отмъщение.

Работници,

В едно и също време в Берлин и Генуя се свикаха конференции от работническите потисници и заблудители за „възстановяването на икономическото състояние в капиталистическия свет“ и за създаване на „единен фронт“.

В Генуя наред с големите капиталистически хищници заседава и Руската съветска власт — битието и житието на III Комунисст. Интернационал. Но какво се върши в Генуя? — Там се водят пазарлъци между властниците на капитала и ония на „труда“, как да се подели по-задоволително и за двете страни кожата на свесветския пролетариат. Иначе и не може да бъде, защото ако представителите на III реформистичен интернационал мислят, че вършат делото-ва-революцията, те горчиво се лъжат, защото освобождението на пролетарията от игото на капитала няма да стане чрез еснафски пазарлъци, а чрез крвопускане, чрез очертаване на фронтите на двете диаметрално стоящи една срещу друга обществени класи.

Тази тактика на III интернационал е тактика на давящия се, и на влезлия в задънжен сокак. Московският реформистически III интернационал изгуби своята способност за революционна офанзива и не може друго да върши, освен да играе ролята на победен в ожесточения бой противник, който моли за примирие и мир. Но какво стана в Берлин? Там се „сздаде“ единен фронт, на лжекомунистите с убийците на Роза, Либкнехт и хиляди други пролетарии. Там се надигнаха вождовете на 2, 2^{1/2} и 3 интернационали за по-голям терор пред пролетарията и на края крапцата се слобиха с следните резултати: вождовете на III интернационал „са заплатили твърдо силно и че „буржуазните дипломати в Берлин се оказали по-изкуствени от болшевишките дипломати“ (Левина).

И с двете конференции вождовете на 2, 2^{1/2} и III интернационали закареха пролетарията в Берлин и Генуя, за да се прегръднат със своите палачи, то го поставиха под трикойдора на контрареволуцията.

По-голямо престъпление и гавра е интересите на пролетарията не е малко.

Работници,

Като имате всичко това предвид, ще се народите ли вие на 1 Май под онегненото с предаване знаме на контрареволу-

ционерите? Ще пълните ли вие редовете на вождовете в широките градски улици, за да манифестирате Вашата негодност? Не, това по никакъв начин не трябва да става! Не трябва вие да станете палачи на собствените си интереси и съдбини? — Напротив, на 1 Май ще трябва да напуснете масово до един работата в фабриките, работилниците, мивите, пощите, телеграфите и всички други места, където о ангажиран работнически труд и да се сплотите под онегненото знаме на Българ. Работническа Комунистическа Партия за борба против контрареволуцията, поддръжана явно от десно и маскирано от лево; за единен пролетарски революционен фронт, за премахване на ек-

сплоатацията, за диктатурата на пролетарията, за Всесветската Социалистическа Федеративна Република.

Напуснете на 1 Май разноцветния калаблъж на широки лже-социалисти и тесни лже-комунисти и оставете вождовете им да се разхождат и показват на буржуазията с дробния си еснафлъж.

Съберете се, вие „сждатели на богатствата в света на 1 Май в фабриките, работилниците и местата, където работите и ги превърнете в непреодолими крепости на революцията.

Прече:

Да живее безпощадната класова борба!

Да живее революцията!

Да живее 1 Май!

„ЕДИННИЯ ФРОНТ“

Светопотресна новина.

Най-после! Слава Богу! Единния фронт образуван! Не вервате ли, работници? Който не верва, нека прочете в „Раб. Вестник“ (бр. 234) кратката телеграма от Берлин; „На 7 април берлинската конференция на трите Интернационала се е завършила с успех. Избран е деветочислен комитет за организиране на обща конференция и общи акции“. При това всичко е написано с едри черни и курсивни букви (та как няма да върват). Сега, след тая светопотресна вест, секи работник (и маломотен, разбира се), ще си „отдъхне“ спокойно — няма вече ежби, крамоли, разцепления и борби между „враждующите братя“; няма вече социалпредатели, убийци, ордия на буржуазията; няма вече болшевишки тиранни, а мир и любов, братски сговор и задружна борба — не, разбира се, против буржуазията и нейния гнил строй, а за „парче хляб“. И „прави“ са тесняците когато викат: Победа, победа! Работниците ще се „радват“ и — „заликуват“. И знаете ли тази победа кому дължим? На лидерите от III-я Интернационал! Ако те не бяха — нямаше да имаме и „единен фронт“. Това е напълно вярно, защото до като хората от II-я Интернационал са предлагали ред условия (на болшевиците) за доверие и са искали гаранции, като са манифестирали своята готовност да сждат преговорите, въпреки помиреническата роля на хората от II-я Интернационал, председателите на III-я Интернационал казваха всичко възможно, дадох всички жертви пред алтара на „Единия“, само да се постигне минимум съгласие. Това много ясно се вижда от декларацията на комунистическата делегация, прочетена от Радек след подписването „Общия Позив към пролетарията. В тази декларация четем: „този факт позволява да се върва, че II-я Интернационал действително молява да се бори против опасностите на един нов версайски договор, да се бори на дяло с всички средства против офанзивата на капитала. Въпреки това комунистическата делегация се реши да гласува общата резолюция — за да подпомага и най-малките стъпки към единния фронт. По тая сждата причина тя се отназва да подига на сегашната конф. въпроса за убийството на Р. Люксембург, Либкнехт, Левинс, Иохингест и да иска разследване събитията от гражданската война в Германия.

Пак по сждата причина тя се отназва да изнесе на тая конференция и ролята на социалдемократическите

партии в преследването комунистите в Лептония, Полша, Югославия и Унгария. По сждата причина тя се отназва да иска от германската социал-демократия, още на тая конференция освободението на пролетарските борци в Германия“. В края на декларацията се казва: „убедени, че единния пролетарски фронт е невъзможен, до като не се сжда с политиката на III-я Интернационал; която политика образува основата из поменатите позорни деяния“. И все пак, както виждате, единния фронт е „образуван“, макар, че II-я Интернационал не само, че не е сждсал, но няма и да сжда с политиката „на сждлашение с буржуазията“. Щастливи единофронтици.

По повод пхрвите заседания на Берлинската конференция (по единния фронт), след като бяха разменени пхрвите „артилерийски вистрели“ между еднофронтиците, Бухарин пише: „позицията на II-я Интернационал е позицията на владеещата класа“ „II-я Интернационал е верен на ролята си: „пропагандатор на сждлашения империализъм“. И най-сетне: „II-я Интернационал е образ и подобие на капиталистическия свят“. Въпреки това, обаче, Бухарин, заключава: „А единния фронт трябва да се сжда!“ И той действително се сждаде вече. Зашото той е нужен (трябва) на болшевишка Русия (а не на пролетарията и свесветската революция), за да се изравни, чрез него, пътя към стопанското възстановление на капиталистическа Европа. Каква трагедия. III-я Интернационал започна в 1919 год. като Интернационал на революционното действие на акцията и самата революция. Тогава той провъзгласи борбата против социалпредателите от 2 и 2^{1/2} Интернационал, като предслови нам победата над империализма. Днес, обаче, той отива на единен фронт със сждите социалпатриоти — „пропагандаторите на сждлашения империализъм“; застава на тяхната позиция — „позицията на владеещата класа“ и става подобно на II-я Интернационал „образ и подобие на капиталистическия свят“. Падението и предателството на III-я Интернационал няма равно на себе си в историята.

Работници, да се свестим и пробудим, крайно, време е!

ВСИЧКИ организации, групи, отделни другари и настоятелите на д-во „Куриер“, които приеха да разпространят вестника ни, да приключат сметките си до 10 брой вкл. и всички суми изпратят до редакцията в Варна.

